

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๑) (๙) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๒ วรรคสาม และ ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กฎกระทรวง การประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ กฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๖๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เห็นสมควรประกาศนโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกัน คุณภาพภายใน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

- สนับสนุนและส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานในสังกัด พัฒนางานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา ให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการของมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๖๓ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.)
- ให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามพันธกิจที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช ๒๕๔๗ และจะต้องบูรณาการให้เป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันกับการบริหารจัดการ
- ให้มีการถ่ายทอดสาระสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาไปสู่บุคลากรทุก ประเภทเพื่อสร้างความตระหนัก ความรับผิดชอบร่วมกันในการบริหารจัดการองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการ ประกันคุณภาพการศึกษา
- ให้มีการถ่ายทอดสาระสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาไปสู่นักศึกษา เพื่อให้ศึกษานำกระบวนการของการประกันคุณภาพการศึกษาไปประยุกต์ใช้และปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียน และการจัดกิจกรรม
- ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา ในการดำเนินงานตามนโยบาย

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๑. ให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับสถาบัน เพื่อให้ได้ผลผลิต ผลลัพธ์ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา โดยใช้คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

๒. ให้หน่วยงานเทียบเท่าคณะพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน และจัดทำคู่มือการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้ได้ผลผลิต ผลลัพธ์ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา

๓. ให้มีการควบคุม กำกับ และติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยรายงานผลต่อมหาวิทยาลัยเป็นระยะ เพื่อให้มหาวิทยาลัยรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีต่อกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๓ แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพภายใน

๑. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ให้ดำเนินการตามคู่มือการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มี ๒ รูปแบบ ดังนี้

๒.๑ หลักสูตรที่ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพภายในมี ๖ องค์ประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๒.๒ หลักสูตรที่ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ตามรูปแบบ AUN-QA จำนวน ๘ ข้อ ได้แก่ Expected Learning Outcomes, Programme Structure and Content, Teaching and Learning Approach, Student Assessment, Academic Staff, Student Support Services, Facilities and Infrastructure, และ Output and Outcomes

๓. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มี ๕ องค์ประกอบ ๑๘ ตัวบ่งชี้ โดยให้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะดำเนินการให้เป็นแนวทางเดียวกันและสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร และการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และเชื่อมโยงกับกฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

๔. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสำนักหรือหน่วยงานเทียบเท่า มีตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ ๕ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ (ยกเว้นเกณฑ์ข้อที่ ๒) ของเกณฑ์มาตรฐานระดับคณะ และตัวบ่งชี้เพิ่มเติม อย่างน้อย ๕ ตัวบ่งชี้ ที่สอดคล้องกับพันธกิจหรือภารกิจของหน่วยงาน

๔. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพภายใน มี ๕ องค์ประกอบ ๒๐ ตัวบ่งชี้ ให้หน่วยงานสนับสนุนที่มีฐานะเทียบเท่าคณะรับผิดชอบ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ในระดับสถาบันตามพันธกิจของหน่วยงานและตามที่ได้รับมอบหมาย โดยให้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ดำเนินการให้เป็นทางเดียวกันและสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสะท้อนถึงผลการพัฒนาตามกฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

๕. ให้คณะ หน่วยงานเทียบเท่าคณะ และมหาวิทยาลัยจัดทำคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แก่อาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากร และนักศึกษา ตามความเหมาะสม

๖. ให้คณะและมหาวิทยาลัย จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเสนอต่อกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภายใน ๑๒๐ วันหลังจากสิ้นปีการศึกษา โดยดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพของกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ และรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๗. ให้รายงานผลความก้าวหน้าในการดำเนินการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับสำนัก และระดับสถาบัน รอบ ๖ เดือน ๙ เดือนและ ๑๒ เดือน ต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

๘. ให้รายงานผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร คณะ สำนัก หรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับสถาบัน โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน จากคณะกรรมการกำกับติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน ก่อนรับการประเมินคุณภาพการศึกษา

๙. ให้หลักสูตร คณะ สำนักหรือสถาบัน รายงานการประเมินตนเอง ตามตัวชี้วัดกลุ่ม ๓ การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community) ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม การจัดอันดับมหาวิทยาลัยทั่วโลกใหม่ (U-Multirank) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๑๐. ให้ทุกหลักสูตร จัดเก็บข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ผ่านเว็บไซต์ <https://employ.nsruc.ac.th/> และนำข้อมูลมาใช้รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.๗) ทุกปี

๑๑. ให้ทุกหลักสูตร กรอกข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ในองค์ประกอบที่ ๒ และ องค์ประกอบที่ ๓ ตามแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ในรอบ ๑๒ เดือน

๑๒. การรายงานผลการดำเนินงาน ในรอบปีการศึกษา ๒๕๖๖ ให้อยู่ในช่วงวันที่ ๑ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ของปีถัดไป โดยส่งรายงานไปยังกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

๑๓. คุณสมบัติของผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มีดังนี้

๑๓.๑ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย ๓ คน โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันอย่างน้อยหนึ่งคน และต้องมีคุณวุฒิตั้งหรือสัมพันธ์ กับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน

๑๓.๒ คุณวุฒิของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของแต่ละระดับการศึกษา

- ระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

- ระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

- ระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

๑๔. คุณสมบัติของผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ มีดังนี้

๑๔.๑ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ - ๕ คน ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะวิชา

๑๔.๒ ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินภายนอกมหาวิทยาลัย

๑๔.๓ กรรมการประเมิน เป็นผู้ประเมินภายในหรือจากภายนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ กรณีเป็นผู้ประเมินภายในต้องอยู่นอกสังกัดคณะที่ประเมิน

๑๕. คุณสมบัติของผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสำนักหรือหน่วยงานเทียบเท่า มีดังนี้

๑๕.๑ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ - ๕ คน ขึ้นอยู่กับขนาดของหน่วยงาน

๑๕.๒ ประธานกรรมการและกรรมการ เป็นผู้ประเมินภายในหรือจากภายนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ กรณีเป็นผู้ประเมินภายในต้องอยู่นอกสังกัดหน่วยงานที่ประเมิน

๑๖. คุณสมบัติของผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน มีดังนี้

๑๖.๑ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย ๕ คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

๑๖.๒ ประธานกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบัน

๑๖.๓ กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบัน อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด

ข้อ ๔ มาตรการ

๑. ให้มีการจัดสรรงบประมาณ จัดทำแผนกลยุทธ์ จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อกำหนดนโยบาย วิธีการ แนวทางในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประชุมชี้แจงความคืบหน้าเป็นระยะ ฝึกอบรมให้ความรู้

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินการ สร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒. ให้มีการประชุมชี้แจง ให้ความรู้ ปรับทัศนคติเพื่อสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานและบุคลากรได้ตระหนักว่าการประกันคุณภาพการศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามพันธกิจซึ่งจะต้องบูรณาการให้สอดคล้องเชื่อมโยงกัน

๓. สร้างระบบและกลไกในการถ่ายทอดตัวชี้วัดไปสู่บุคลากร โดยบุคลากรทุกประเภทมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบตัวชี้วัดตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ของหน่วยงานและของบุคคล ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะและระดับหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง

๔. ให้มีการสอดแทรกความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในการจัดการเรียนการสอน ให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา ชมรมนักศึกษา และสโมสรนักศึกษา จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เพื่อให้นักศึกษานำกระบวนการการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการเรียนและการจัดกิจกรรม

๕. เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อาทิ เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษา วิทยากร มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามสื่อและช่องทางต่างๆ ของมหาวิทยาลัยและของชุมชน

๖. การประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน กำหนดให้มีการประเมินตนเองทุกปี โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน และเตรียมความพร้อมรับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยรัตน์ ปรานี)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์